

Brussel, 25 mei 2018
(OR. en)

9011/18

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0012 (COD)**

**TRANS 203
MAR 64
ENV 307
CODEC 780
PECHE 165**

VERSLAG

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	Comité van permanente vertegenwoordigers (1e deel)/ de Raad
Nr. Comdoc.:	ST 5454/18 TRANS 20 MAR 9 ENV 30 CODEC 59 IA 19 + ADD 1
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afgifte van scheepsafval, tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG en tot wijziging van Richtlijn 2009/16/EG en Richtlijn 2010/65/EU – Algemene oriëntatie

1. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 16 januari 2018 het bovengenoemde voorstel bij het Europees Parlement en de Raad ingediend, als onderdeel van het zogenoemde pakket circulaire economie.
2. Hoofddoel van het voorstel is te komen tot een hogere bescherming van het mariene milieu.
3. De Commissie is van mening dat de huidige richtlijn 17 jaar na haar inwerkingtreding aan een grondige herziening toe is. Het voorstel strekt tot intrekking van de huidige richtlijn en vervanging ervan door een nieuwe richtlijn.

4. De richtlijn biedt een oplossing voor het gebrek aan systematische registratie van afval dat in havens wordt afgegeven en aan informatie-uitwisseling tussen de lidstaten. De Commissie streeft naar afstemming van de EU-wetgeving, voor zover mogelijk, op het internationaal juridisch kader (Marpol-verdrag). Zij heeft ook vastgesteld dat de huidige richtlijn niet volledig in overeenstemming is met de afvalwetgeving van de Unie en beoogt hierin verandering te brengen, onder meer door middel van het opzetten van de afvalontvangst- en -verwerkingsplannen;
5. De richtlijn voorziet ook in een systeem van indirecte heffingen voor alle schepen om de afgifte van afval aan havenontvangstvoorzieningen te stimuleren.
6. De Commissie vervoer en toerisme (TRAN) van het Europees Parlement heeft op 15 maart 2018 Gesine Meissner (ALDE, DE) als rapporteur aangesteld. De Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (ENVI) heeft gedeelde bevoegdheden over een aantal onderdelen van het voorstel. De Commissie visserij (PECH) zal advies uitbrengen over het voorstel. Tijdens haar vergadering van 7 juni 2018 heeft de Commissie TRAN een eerste keer van gedachten gewisseld over het voorstel.
7. Het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's hebben nog geen advies over het voorstel uitgebracht.

2. BESPREKINGEN IN DE RAAD

8. Op 17 januari heeft het Bulgaarse voorzitterschap de Commissie verzocht de effectbeoordeling aan de Groep zeescheepvaart voor te leggen. In aansluiting hierop heeft de Commissie op 24 januari een algemene presentatie van het voorstel voor de Groep gehouden.
9. De Groep zeescheepvaart heeft het voorstel besproken op 1 en 21 februari, 1 en 8 maart, 12 en 19 april en 2, 14, 22 en 24 mei 2018. Tot de belangrijkste uitdagingen van het dossier behoren de verplichting voor schepen om afval aan boord af te geven vóór het verlaten van elke haven en de bestrijding van de kosten van havenontvangstvoorzieningen voor de ontvangst en verwerking van scheepsafval door van schepen een heffing te innen. Het voorzitterschap heeft een compromis tussen de bepalingen van de richtlijn opgesteld om deze kwesties te regelen.

3. OVERBLIJVENDE KNELPUNTEN

10. De groep heeft veel aandacht besteed aan technische kwesties. Over bepaalde fundamentele beleidskeuzes, met name de dynamische verwijzing naar het Marpol-verdrag, het schrappen van een aantal bijlagen en de vrijstelling van regelingen om te zorgen voor de afgifte van afvalstoffen en betalingen van heffingen aan een haven in een derde land, zijn niet alle lidstaten het eens. Het voorzitterschap is evenwel van mening dat de huidige compromistekst een evenwichtige, maar ook een coherente oplossing biedt voor de problematiek.

4. CONCLUSIE

11. Het Comité van permanente vertegenwoordigers wordt verzocht de compromistekst van het voorzitterschap in de bijlage bij dit document goed te keuren, zodat de Raad TTE (Vervoer) in de zitting op 7 juni 2018 tot een algemene oriëntatie kan komen.
-

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afgifte van scheepsafval, tot intrekking van

Richtlijn 2000/59/EG en tot wijziging van Richtlijn 2009/16/EG en Richtlijn 2010/65/EU

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 100, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het maritieme beleid van de Unie beoogt een hoge mate van veiligheid en van milieu-bescherming. Dit kan worden bereikt door naleving van internationale verdragen, codes en resoluties, met behoud van de vrijheid van scheepvaart, zoals vastgelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (UNCLOS).

¹ PB C van , blz. .

² PB C van , blz. .

- (2) Het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen (het Marpol-verdrag) bevat een algemeen verbod op lozingen vanaf schepen op zee, maar bevat ook voorwaarden waaronder bepaalde soorten afval in het mariene milieu mogen worden geloosd. Het Marpol-verdrag verplicht de lidstaten te zorgen voor toereikende ontvangstvoorzieningen in hun havens.
- (3) De Unie heeft het Marpol-verdrag ten uitvoer gelegd krachtens Richtlijn 2000/59/EG van het Europese Parlement en de Raad³, en heeft daarbij een havengebaseerde benadering gevolgd. Doel van Richtlijn 2000/59/EG is een evenwicht te vinden tussen vlot maritiem vervoer en de bescherming van het mariene milieu.
- (4) De voorbije twee decennia hebben het Marpol-verdrag en de bijlagen daarbij belangrijke wijzigingen ondergaan, waardoor striktere normen en verboden op afvallozingen vanaf schepen op zee zijn ingevoerd.
- (5) Bij bijlage VI bij het Marpol-verdrag zijn lozingsnormen ingevoerd voor nieuwe afvalcategorieën, met name residuen van uitlaatgasreinigingssystemen, bestaande uit slib en aftapwater. Die afvalcategorieën moeten ook onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen.
- (6) Op 15 april 2014 heeft de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) de geconsolideerde richtsnoeren voor aanbieders en gebruikers van havenontvangstvoorzieningen vastgesteld (MEPC.1/Circular 834), met inbegrip van het standaardformaat voor de aanmelding van afval, het afvalontvangstbewijs en de rapportering van vermeende ontoereikendheid van havenontvangstvoorzieningen.
- (7) Ondanks deze ontwikkelingen op regelgevingsgebied vinden nog steeds afvallozingen op zee plaats. Dit is te wijten aan een combinatie van factoren: niet elke haven beschikt over toereikende havenontvangstvoorzieningen, de handhaving laat vaak te wensen over en er worden onvoldoende stimulansen gegeven om het afval aan wal af te geven.

³ Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen (PB L 332 van 28.12.2000, blz. 81).

- (8) Sinds haar inwerkingtreding heeft Richtlijn 2000/59/EG bijgedragen tot een toename van het volume aan afval dat aan havenontvangstvoorzieningen wordt afgegeven en dus geholpen om het aantal afvallozingen op zee terug te brengen, zoals blijkt uit de evaluatie van de richtlijn in het kader van het programma voor gezonde en resultaatgerichte regelgeving (Refit-evaluatie).
- (9) Uit die Refit-evaluatie is echter ook gebleken dat Richtlijn 2000/59/EG niet geheel effectief is geweest, door een gebrek aan samenhang met het Marpol-verdragskader. Bovendien hebben de lidstaten de belangrijkste begrippen van de richtlijn, zoals de toereikendheid van de voorzieningen, de voorafgaande aanmelding van afval, de verplichte afgifte van afval aan havenontvangstvoorzieningen en de vrijstellingen voor schepen in het geregelde verkeer, op verschillende wijze geïnterpreteerd. De conclusie van de Refit-evaluatie luidde dat deze begrippen verder moesten worden geharmoniseerd en in overeenstemming gebracht met het Marpol-verdrag om onnodige administratieve lasten voor zowel de havens als de havengebruikers te vermijden.
- (10) Deze richtlijn is ook van belang voor de toepassing van de belangrijkste milieuwetgeving en -beginselen in de context van havens en het beheer van scheepsafval. Met name Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad⁴ en Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad⁵ zijn in dit opzicht relevante instrumenten.
- (11) Richtlijn 2008/98/EG bevat de belangrijkste beginselen inzake afvalstoffenbeheer, zoals het beginsel "de vervuiler betaalt" en de afvalhiërarchie. Daaruit volgt dat hergebruik en recycling van afval voorrang moeten krijgen op andere vormen van hergebruik en verwijdering van afval, en dat systemen voor gescheiden afvalinzameling moeten worden opgezet. Een ander leidend beginsel van de afvalstoffenwetgeving van de Unie is de uitbreiding van de producentenverantwoordelijkheid, die inhoudt dat producenten gedurende de gehele levenscyclus van hun producten verantwoordelijk zijn voor de milieueffecten ervan. Die verplichtingen gelden ook voor het beheer van scheepsafval.

⁴ Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19).

⁵ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

- (12) Gescheiden inzameling van scheepsafval, met inbegrip van afgedankt vistuig, is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat dit afval verderop in de afvalbeheerketen wordt hergebruikt. Vuilnis wordt aan boord van schepen vaak gescheiden ingezameld, overeenkomstig internationale normen. De wetgeving van de Unie moet ervoor zorgen dat deze inspanningen aan boord van schepen niet worden ondermijnd door gebrekkige regelingen voor gescheiden afvalinzameling aan wal.
- (12a) Richtlijn 20xx/.../EU van het Europees Parlement en de Raad van [...] tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG inzake afvalstoffen (kaderrichtlijn afvalstoffen)⁶ spoort de lidstaten ertoe aan te voorkomen dat zwerfvuil in zee terechtkomt, als bijdrage aan de VN-doelstelling inzake duurzame ontwikkeling om alle types verontreiniging van het mariene milieu te voorkomen en aanzienlijk te verminderen.
- (13) Hoewel het grootste deel van het zwerfvuil op zee afkomstig is van activiteiten op het land, is ook de scheepvaart, met inbegrip van de visserij en de pleziervaart, in hoge mate medeverantwoordelijk, door rechtstreekse lozingen van afval, waaronder plastic en afgedankt vistuig, in zee.
- (14) In de Mededeling van de Commissie "Maak de cirkel rond - Een EU-actieplan voor de circulaire economie" van 2 december 2015⁷, wordt erkend dat Richtlijn 2000/59/EG in dit opzicht een specifieke rol heeft, namelijk zorgen voor de beschikbaarheid van toereikende ontvangstvoorzieningen, voor voldoende stimulansen en voor handhaving van de verplichting tot afgifte van afval aan voorzieningen aan wal.
- (15) Een havenontvangstvoorziening wordt geacht toereikend te zijn als ze tegemoetkomt aan de behoeften van de schepen die de haven normaal aandoen, zonder onnodige vertragingen te veroorzaken [(zie ook MEPC.1/Circular 834)]. Toereikendheid heeft zowel betrekking op de vraag of de werking van de voorziening is afgestemd op de behoeften van de gebruikers, als op het milieubeheer van de voorziening overeenkomstig de afvalstoffenwetgeving van de Unie. **In sommige gevallen kan het lastig te beoordelen zijn of een havenontvangstvoorziening buiten de Unie voldoet aan die norm.**

⁶ PB C van , blz. .

⁷ Mededeling van de Commissie COM/2015/0614, "Maak de cirkel rond - Een EU-actieplan voor de circulaire economie", punt 5.1.

- (16) Volgens Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁸ moeten keukenafval en etensresten afkomstig van internationaal opererende vervoermiddelen worden verbrand of begraven op een toegelaten stortplaats, met inbegrip van afval dat afkomstig is van schepen die havens in de Unie aandoen en dat mogelijk in contact is geweest met dierlijke bijproducten aan boord. Opdat dit voorschrift de bevordering van hergebruik en recycling van scheepsafval niet in de weg staat, moeten inspanningen worden geleverd om het afval aan boord beter te scheiden, zodat potentiële verontreiniging van afvalstoffen, zoals verpakkingsafval, kan worden vermeden.
- (17) Om te garanderen dat de havenontvangstvoorzieningen toereikend zijn, is het van essentieel belang dat het afvalontvangst- en -verwerkingsplan wordt ontwikkeld en opnieuw wordt beoordeeld op basis van overleg met alle relevante havengebruikers. Om praktische en organisatorische redenen mogen naburige havens in dezelfde regio een gezamenlijk plan opstellen, dat betrekking heeft op de beschikbaarheid van havenontvangstvoorzieningen in alle havens die onder het plan vallen, en mogen zij een gemeenschappelijk administratief kader opzetten.
- (18) Om het probleem van zwerfvuil op zee doeltreffend aan te pakken, is het van fundamenteel belang dat voldoende stimulansen worden gegeven voor de afgifte van afval, en met name vuilnis, aan havenontvangstvoorzieningen. Dit is mogelijk via een kostendekkingssysteem, waarvoor moet worden gewerkt met een indirecte heffing, die los staat van het feit of al dan niet afval wordt afgegeven en die het recht verleent afval af te geven zonder dat aanvullende directe heffingen hoeven te worden betaald. **Indien een schip echter een uitzonderlijke hoeveelheid bijlage V-afval, met name bedrijfsafval, afgeeft die de maximale aparte opslagcapaciteit zoals vermeld in het formulier voor voorafgaande aanmelding van afval te boven gaat, kan een extra directe heffing worden gevraagd om ervoor te zorgen dat de kosten voor de ontvangst van deze buitengewone hoeveelheid afval geen onevenredige last opleveren voor het kostendekkingssysteem van de haven. Dit kan ook het geval zijn wanneer de aangegeven aparte opslagcapaciteit buitensporig of onredelijk is.** Aangezien de visserij en de pleziervaart mede verantwoordelijk zijn voor zwerfvuil op zee, moeten ook zij in dit systeem worden opgenomen.

⁸ Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten) (PB L 300 van 14.11.2009, blz. 1).

- (18a) In sommige lidstaten zijn regelingen opgezet die alternatieve financiering bieden voor de kosten van het inzamelen en beheren van vistuigafval en passief opgevist afval. Dit soort regelingen, die onder meer gebaseerd kunnen zijn op afspraken tussen de havens en de visserijsector in de lidstaten, zouden kunnen worden ondersteund door regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, die een aanvulling moeten vormen op de overeenkomstig deze richtlijn opgezette kostendekkingssystemen. Dergelijke kostendekkingssystemen, die gebaseerd zijn op de toepassing van een 100 % indirecte heffing op vuilnis van schepen, moeten de vissershavengemeenschappen niet ontmoedigen om deel te nemen aan bestaande afgiftheregelingen voor passief opgevist afval.
- (19) Met betrekking tot afvalbeheer moet verder werk worden gemaakt van het concept van "groen schip", zodat een effectief beloningssysteem kan worden toegepast voor schepen die hun afval aan boord verminderen. Afvalvermindering wordt in de eerste plaats bewerkstelligd door een effectieve gescheiden afvalinzameling aan boord van schepen, in overeenstemming met de IMO-richtsnoeren voor Marpol-bijlage V en de normen van de Internationale Organisatie voor normalisatie.
- (20) Ladingresiduen blijven eigendom van de eigenaar van de vracht nadat de vracht in de terminal is gelost, en hebben vaak een economische waarde. Om deze reden hoeven ladingresiduen niet te worden opgenomen in de kostendekkingssystemen en moet er ook geen indirecte heffing voor worden betaald. Voor de afgifte van ladingresiduen moet de gebruiker van de ontvangstvoorziening, zoals aangeduid in de contractuele regeling tussen de betrokken partijen of in andere plaatselijke regelingen, een heffing betalen. Tot ladingresiduen behoren tevens de restanten van oliehoudende of schadelijke vloeibare ladingen na schoonmaakactiviteiten, waarop de normen van de bijlagen I en II bij Marpol van toepassing zijn, en die onder bepaalde in die bijlagen beschreven voorwaarden niet in de haven moeten worden afgegeven om onnodige exploitatiekosten voor schepen en havencongestie te voorkomen.

- (21) In Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad⁹ is bepaald dat het aanbieden van havenontvangstvoorzieningen onder het toepassingsgebied van de verordening valt. Deze verordening bevat regels inzake de transparantie van de heffingsstructuren die worden toegepast voor het gebruik van havendiensten, voor de raadpleging van havengebruikers en voor de behandeling van klachten. Deze richtlijn bevat nadere eisen voor de werking en het ontwerp van de kostendekkingssystemen voor de afgifte van afval aan havenontvangstvoorzieningen en voor de transparantie van de kostenstructuur, en gaat dus verder dan die verordening.
- (22) Naast het bieden van aanvullende stimulansen voor afgifte is het ook van het allergrootste belang dat de afgifteverplichting wordt gehandhaafd. Daarbij volstaat de doelstelling van Richtlijn 2000/59/EG om 25 % van de onder die richtlijn vallende vaartuigen te inspecteren niet langer, maar moet een risicogebaseerde benadering overeenkomstig Richtlijn 2009/16/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁰ worden gevolgd.
- (23) De verschillen in interpretatie en toepassing van de vrijstelling op basis van voldoende opslagcapaciteit aan boord vormen een van de belangrijkste belemmeringen voor de effectieve handhaving van de afgifteverplichting. Om te voorkomen dat de toepassing van deze vrijstelling de belangrijkste doelstelling van de richtlijn zou ondermijnen, moet deze vrijstelling nader worden omschreven, met name wat de volgende aanloophaven betreft, en moet voldoende opslagcapaciteit op geharmoniseerde wijze worden bepaald in alle havens van de Unie, op basis van gemeenschappelijke methoden en criteria. **In gevallen waarin moeilijk vast te stellen is of adequate havenontvangstvoorzieningen in havens buiten de Unie beschikbaar zijn, is het essentieel dat de bevoegde autoriteit zorgvuldig overweegt of de uitzondering zal worden toegepast.**

⁹ Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2017 tot vaststelling van een kader voor het verrichten van havendiensten en gemeenschappelijke regels inzake de financiële transparantie van havens (PB L 57 van 3.3.2017, blz. 1).

¹⁰ Richtlijn 2009/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende havenstaatcontrole (PB L 131 van 28.5.2009, blz. 57).

- (24) De monitoring en handhaving moeten worden vergemakkelijkt via een systeem dat gebaseerd is op elektronische rapportering en informatie-uitwisseling. Hiertoe moet het bestaande informatie- en monitoringsysteem dat in het kader van Richtlijn 2000/59/EG is opgezet, verder worden ontwikkeld en worden toegepast op basis van bestaande elektronische informatiesystemen, met name het systeem voor de uitwisseling van maritieme informatie van de Unie (SafeSeaNet) en de inspectiedatabank (THETIS). Ook de informatie over de havenontvangstvoorzieningen die beschikbaar zijn in de verschillende havens, moet in het systeem worden ingevoerd.

(24a) Richtlijn 2010/65/EU voorziet in een vereenvoudiging en harmonisering van de administratieve procedures die van toepassing zijn op het zeevervoer door elektronische informatieoverdracht meer ingang te doen vinden en door stroomlijning van de meldingsformaliteiten. In de Verklaring van Valletta, die de Raad op 8 juni 2017 heeft aangenomen, wordt de Europese Commissie verzocht passende vervolgmaatregelen voor te stellen tot herziening van deze richtlijn. Een openbare raadpleging over de meldingsformaliteiten voor schepen is door de Commissie uitgevoerd van 25 oktober 2017 tot en met 18 januari 2018. Met het oog op de efficiënte ontwikkeling van informatiesystemen mag de uitvoering van de nieuwe elektronische meldingsverplichtingen voor scheepsafval niet worden gewijzigd door de uitvoering van het voorstel voor een verordening tot vaststelling van een Europees maritiem éénloketsysteem en tot intrekking van Richtlijn 2010/65/EU, die onlangs is goedgekeurd door de Commissie.

- (25) De partijen bij het Marpol-verdrag zijn verplicht om geactualiseerde informatie over hun havenontvangstvoorzieningen bij te houden en mee te delen aan de IMO. De IMO heeft daarvoor een databank over havenontvangstvoorzieningen opgezet in het kader van haar Global Integrated Ship Information System (GISIS). Indien deze informatie wordt gerapporteerd in het bij de richtlijn opgezette informatie-, monitoring- en handhavingssysteem en vervolgens naar GISIS wordt doorgestuurd, hoeven de lidstaten deze informatie niet meer afzonderlijk te rapporteren aan de IMO.

- (25a) MEPC.1/Circ. 834 van de IMO bevat regels voor het melden van vermeende tekortkomingen van havenontvangstvoorzieningen. Volgens deze procedure mag een schip dergelijke tekortkomingen melden bij de instanties van de vlaggenstaat, die vervolgens de IMO en de betreffende havenstaat hiervan in kennis stellen. De havenstaat moet de melding onderzoeken en adequaat reageren, en de IMO en de rapporterende vlaggenstaat informeren. Als deze informatie over vermeende tekortkomingen rechtstreeks wordt gemeld in het bij deze richtlijn opgezette informatie-, monitoring- en handhavingssysteem, kan deze vervolgens naar GISIS worden doorgestuurd en hoeven de lidstaten in hun hoedanigheid als vlaggen- en havenstaten deze informatie niet meer afzonderlijk te melden aan de IMO.
- (26) De vrijstellingsregeling voor schepen in het geregelde verkeer die frequent en regelmatig bepaalde havens aandoen moet verder worden geharmoniseerd door de gebruikte termen en de voorwaarden voor de vrijstellingen te verduidelijken. Uit de Refit-evaluatie en de effectbeoordeling is gebleken dat het gebrek aan harmonisering van de voorwaarden en de toepassing van de vrijstellingen tot onnodige administratieve rompslomp voor schepen en havens heeft geleid.
- (26a) De korte vaart wordt vanwege de aard van de verkeerspatronen ervan – namelijk het frequent aandoen van havens – geconfronteerd met hoge kosten voor de afgifte van afval aan havenontvangstvoorzieningen omdat het huidige regelgevingskader dergelijke schepen verplicht in elke haven die zij aandoen, een heffing te betalen. Tegelijkertijd geschiedt het verkeer niet volgens een vaste dienstregeling en is het niet regelmatig genoeg om in aanmerking te komen voor een vrijstelling van betaling en van afgifte van afvalstoffen. Om de financiële last voor de sector te beperken, moet het mogelijk zijn de hoogte van de heffingen te variëren naar gelang het type verkeer waaraan het schip deelneemt.
- (27) De subgroep inzake havenontvangstvoorzieningen, die was opgericht in het kader van het Europees forum voor duurzame scheepvaart en waarin een breed scala van deskundigen op het gebied van verontreiniging door schepen en beheer van scheepsafval was vertegenwoordigd, werd in december 2017 geschorst met het oog op het begin van de interinstitutionele onderhandelingen. Omdat de subgroep waardevolle adviezen en deskundigheid heeft verstrekt aan de Commissie, zou het wenselijk zijn een soortgelijke deskundigengroep in het leven te roepen die belast is met het uitwisselen van ervaringen bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn.

- (28) De bevoegdheden die aan de Commissie zijn verleend om Richtlijn 2000/59/EG ten uitvoer te leggen, moeten worden geactualiseerd overeenkomstig het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).
- (29) De Commissie moet uitvoeringsbevoegdheden krijgen om een methode voor de toepassing van de vrijstelling op basis van voldoende opslagcapaciteit uit te stippelen en om het in het kader van deze richtlijn opgezette informatie-, monitoring- en handhavingssysteem verder te ontwikkelen. Uitvoeringshandelingen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹¹.
- (30) Om rekening te houden met ontwikkelingen op internationaal niveau en om milieuvriendelijk afvalbeheer aan boord te bevorderen, moet de bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 VWEU worden gedelegeerd aan de Commissie zodat zij deze richtlijn en de bijlagen in overeenstemming kan brengen met internationale instrumenten en verwijzingen naar internationale instrumenten kan aanpassen, teneinde, indien nodig, te voorkomen dat wijzigingen in die instrumenten leiden tot wijzigingen in de richtlijn, en gemeenschappelijke criteria kan opstellen voor de erkenning van "groene schepen", met het oog op de toekenning van een korting op de voor die schepen verschuldigde afvalheffing. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet er bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen voor zorgen dat de desbetreffende documenten gelijktijdig, tijdig en op gepaste wijze worden toegezonden aan het Europees Parlement en aan de Raad, en dat die raadplegingen worden verricht overeenkomstig de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016¹². Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen, ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van gedelegeerde handelingen.

¹¹ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

¹² PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

- (31) Omdat de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het mariene milieu beschermen tegen afvallozingen in zee, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar wegens de omvang van het optreden beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (32) Uit de territoriale effectbeoordeling is gebleken dat de havens in de Unie regionale verschillen vertonen. De havens verschillen wat hun geografische locatie, grootte, administratieve opzet en eigendomsstructuur betreft, en zijn afgestemd op het type schepen dat de haven normaal aandoet. Bovendien weerspiegelen de afvalbeheersystemen de verschillen op gemeentelijk niveau en in de infrastructuur die zich verderop in de afvalbeheerketen bevindt.
- (32a) Om onevenredige administratieve lasten te vermijden voor lidstaten zonder zeegrens die havens noch onder hun vlag varende schepen hebben die onder deze richtlijn vallen, moeten dergelijke lidstaten van de bepalingen van deze richtlijn kunnen afwijken. Lidstaten zonder zeegrens maar met schepen die onder hun vlag varen, moeten enkel kunnen afwijken van de bepalingen die betrekking hebben op havens. Dit houdt in dat zij, zolang zij aan die voorwaarden voldoen, niet verplicht zijn deze richtlijn, of bepaalde regels ervan, ten uitvoer te leggen.
- (33) Richtlijn 2000/59/EG dient derhalve te worden ingetrokken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

DEEL 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

Het doel van deze richtlijn is het mariene milieu te beschermen tegen de negatieve effecten van lozingen van afval van schepen die gebruikmaken van havens in de Unie, en tegelijk te zorgen voor vlot maritiem vervoer, door de beschikbaarheid van toereikende havenontvangstvoorzieningen en de afgifte van afval aan die voorzieningen te verbeteren.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) "schip": elk zeegaand vaartuig, van welk type ook, dat in het mariene milieu opereert, waaronder vissersvaartuigen, pleziervaartuigen, draagvleugelboten, luchtkussenvaartuigen, onderwatervaartuigen en drijvende vaartuigen;
- b) "Marpol-verdrag": het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen, in zijn geactualiseerde versie;
- c) "scheepsafval": alle afval, met inbegrip van ladingresiduen, dat tijdens de exploitatie van een schip of tijdens laad-, los- en schoonmaakactiviteiten ontstaat en onder het toepassingsgebied van de bijlagen I, II, IV, V en VI bij het Marpol-verdrag valt, evenals passief opgevist afval;
- ca) "passief opgevist afval": afval dat tijdens visserijactiviteiten in netten terechtkomt;
- d) "ladingresiduen": de restanten van lading aan boord die na het laden en lossen op het dek of in ruimen of tanks achterblijven, inclusief overschotten of restanten die het gevolg zijn van morsen bij het laden en lossen, in natte of droge toestand of meegevoerd in waswater, en exclusief ladingstof dat na vegen op het dek achterblijft of stof op de buitenoppervlakken van het schip;

- e) "havenontvangstvoorziening": elke vaste, drijvende of mobiele voorziening die in staat is om, in het kader van dienstverlening, het scheepsafval in ontvangst te nemen;
- f) "vissersvaartuig": elk schip dat is uitgerust of met commercieel oogmerk wordt gebruikt voor het vangen van vis of andere levende mariene hulpbronnen;
- g) "pleziervaartuig": elk schip met een romplengte van 2,5 meter of meer, ongeacht het type of de aandrijving, dat bestemd is voor sport- of recreatiedoeleinden en niet voor handelsdoeleinden wordt gebruikt;
- h) [...]
- i) "binnenlandse reis": een reis in zeegebieden van een haven van een lidstaat naar dezelfde of een andere haven in die lidstaat;
- j) "haven": een plaats of geografisch gebied met verbeteringswerken en voorzieningen die vooral zijn ontworpen om de ontvangst van schepen mogelijk maken, met inbegrip van de ankerplaatsen binnen de jurisdictie van de haven;
- k) [...]
- l) "toereikende opslagcapaciteit": voldoende capaciteit om het afval aan boord op te slaan vanaf het ogenblik van vertrek tot de volgende aanloophaven, met inbegrip van het afval dat waarschijnlijk zal ontstaan tijdens de reis;
- m) "geregeld verkeer": verkeer op basis van een gepubliceerde of geplande lijst van vertrek- en aankomsttijden tussen bepaalde havens of terugkerende overtochten die een erkende dienstregeling vormen [...] ¹³;
- n) "regelmatig een haven aandoen": met hetzelfde schip herhaalde reizen uitvoeren die een vast patroon vormen tussen bepaalde havens, of een reeks reizen zonder tussenstops van en naar dezelfde haven uitvoeren;

¹³ SE: tijdslimiet van ten minste 3 maanden.

- o) "frequent een haven aandoen": met een schip minstens één keer om de twee weken dezelfde haven aandoen;
- p) "GISIS": het Global Integrated Ship Information System dat is opgezet door de Internationale Maritieme Organisatie;
- q) "indirecte heffing": heffing die wordt betaald voor het verlenen van diensten van havenontvangstvoorzieningen, ongeacht of werkelijk scheepsafval wordt afgegeven of niet.

"Scheepsafval" zoals omschreven in de punten c), **ca)** en d) wordt beschouwd als afval in de zin van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2008/98/EG.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op:
 - a) alle schepen, ongeacht hun vlag, die een haven in een lidstaat aandoen of daar in bedrijf zijn, met uitzondering van schepen die havendiensten verrichten als omschreven in Verordening (EU) 2017/352, oorlogsschepen, marinehulpschepen en andere schepen in eigendom of onder beheer van een staat die uitsluitend op niet-commerciële basis door de overheid worden gebruikt;
 - b) alle havens van de lidstaten die gewoonlijk worden aangedaan door schepen welke onder het toepassingsgebied van punt a) vallen. Voor de toepassing van deze richtlijn, en om onnodige vertraging voor schepen te vermijden, kunnen de lidstaten besluiten de ankerplaatsen van hun havens uit te sluiten [...] **ten behoeve van** de toepassing van de artikelen 6, 7 en 8.
2. De lidstaten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat schepen die niet onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen hun afval, voor zover redelijkerwijs mogelijk, afgeven op een wijze die in overeenstemming is met deze richtlijn.

3. De lidstaten die geen havens, noch onder hun vlag varende schepen hebben die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, mogen van de bepalingen in deze richtlijn afwijken, met uitzondering van de in de derde alinea van dit lid neergelegde verplichting.

Lidstaten zonder onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende havens mogen afwijken van de bepalingen in deze richtlijn die uitsluitend voor havens gelden.

De lidstaten die van de in dit artikel beschreven afwijkingen gebruik wensen te maken, delen de Commissie uiterlijk ... [datum van omzetting van deze wijzigingsrichtlijn] mee of aan de voorwaarden is voldaan, en houden de Commissie vervolgens jaarlijks op de hoogte van elke verdere wijziging. Zolang deze lidstaten onderhavige richtlijn niet hebben omgezet en uitgevoerd, mogen zij geen onder deze richtlijn vallende havens hebben of schepen of vaartuigen die onder deze richtlijn vallen, toestaan onder hun vlag te varen.

DEEL 2:
TERBESCHIKKINGSTELLING VAN TOEREIKENDE
HAVENONTVANGSTVOORZIENINGEN

Artikel 4

Havenontvangstvoorzieningen

1. De lidstaten dragen zorg voor de beschikbaarheid van havenontvangstvoorzieningen die toereikend zijn voor de behoeften van de schepen welke hun havens gewoonlijk aandoen, zonder onnodig oponthoud van de schepen te veroorzaken.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat:
 - a) de havenontvangstvoorzieningen over de nodige capaciteit beschikken om de soorten en hoeveelheden afval te ontvangen van de schepen welke die haven gewoonlijk aandoen, rekening houdende met de operationele behoeften van de havengebruikers, de grootte en geografische ligging van de haven, het soort schepen dat de haven aandoet en de vrijstellingen bedoeld in artikel 9;
 - b) de formaliteiten en praktische regelingen in verband met het gebruik van de voorzieningen eenvoudig en vlot verlopen teneinde onnodig oponthoud voor schepen te vermijden;
 - ba) de heffingen die voor de afgifte in rekening worden gebracht, schepen niet ontmoedigen om de havenontvangstvoorzieningen te gebruiken;

- c) de havenontvangstvoorzieningen het mogelijk maken scheepsafval op milieuvriendelijke wijze te beheren, overeenkomstig de voorschriften van Richtlijn 2008/98/EG en andere toepasselijke Uniewetgeving inzake afval. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat het scheepsafval gescheiden wordt ingezameld in de havens, overeenkomstig de afvalwetgeving van de Unie, met name Richtlijn 2008/98/EG, Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ en Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁵. Teneinde dit proces te versoepelen, mogen havenontvangstvoorzieningen de gescheiden afvalfracties inzamelen volgens de in het Marpol-verdrag omschreven afvalcategorieën, rekening houdend met de erin vervatte richtsnoeren. Dit punt doet geen afbreuk aan de strengere eisen die door Verordening (EG) nr. 1069/2009 worden opgelegd voor het beheer van keukenafval en etensresten van internationaal vervoer.
3. De lidstaten gebruiken in hun hoedanigheid van vlaggenstaat de IMO-formulieren en -procedures om vermeende tekortkomingen van havenontvangstvoorzieningen aan de IMO en de autoriteiten van de havenstaat te melden.

[...]

De lidstaten onderzoeken in hun hoedanigheid van havenstaat alle gemelde gevallen van vermeende tekortkomingen en gebruiken de IMO-formulieren en -procedures om de IMO en de rapporterende vlaggenstaat het resultaat van het onderzoek mee te delen.

5. De lidstaten zien erop toe dat alle partijen die betrokken zijn bij de afgifte of ontvangst van scheepsafval schadevergoeding wegens onnodige vertraging kunnen vragen.

¹⁴ Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) (PB L 197 van 24.7.2012, blz. 38).

¹⁵ Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG (Voor de EER relevante tekst) (PB L 266 van 26.9.2006, blz. 1).

Artikel 5
Afvalontvangst- en afvalverwerkingsplannen

1. De lidstaten zien erop toe dat voor elke haven een passend afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan wordt opgesteld en toegepast, na regelmatig overleg met de betrokken partijen, met name de havengebruikers en hun vertegenwoordigers, **en**, in voorkomend geval, bevoegde lokale instanties, exploitanten van havenontvangst**voorzieningen** en organisaties die uitvoering geven aan de uitgebreide verplichtingen inzake producenten**verantwoordelijkheid**. Dit overleg moet zowel tijdens de opstelling van de plannen als na de goedkeuring ervan plaatsvinden, met name wanneer de voorschriften van de artikelen 4, 6 en 7 ingrijpend gewijzigd zijn. [...]

1a¹⁶. Om uniforme voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van de afvalontvangst- en afvalverwerkingsplannen op grond van lid 1, stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast ter omschrijving van de nadere gegevens die moeten worden opgenomen in die plannen, die betrekking moeten hebben op alle soorten afval van schepen die de haven gewoonlijk aandoen en gebaseerd moeten zijn op de grootte van de haven en het soort schepen dat die haven aandoet. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 20, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure. De eerste van die uitvoeringshandelingen wordt uiterlijk [PB: voeg datum van inwerkingtreding + 12 maanden toe] vastgesteld.

2. De lidstaten zien erop toe dat de volgende informatie uit de afvalontvangst- en afvalverwerkingsplannen over de beschikbaarheid van toereikende ontvangstvoorzieningen in hun havens duidelijk wordt meegedeeld aan de scheepsexploitanten en openbaar en eenvoudig toegankelijk wordt gemaakt:
 - a) de locatie van de havenontvangstvoorzieningen voor iedere aanlegplaats;
 - b) een lijst van scheepsafval dat normaal door de haven wordt beheerd;
 - c) een lijst van contactpunten, de exploitanten van de havenontvangstvoorzieningen en de aangeboden diensten;
 - d) een beschrijving van de procedures voor de afgifte van afval;

¹⁶ Commissie: voorbehoud.

- e) een beschrijving van de kostendekkingssystemen, waaronder de indirecte heffingen en de grondslag voor de berekening ervan, en, in voorkomend geval, de afvalbeheer-regelingen en -middelen; en
- f) [...]

Deze informatie wordt ook elektronisch beschikbaar gesteld en actueel gehouden in het gedeelte van het in artikel 14 van deze richtlijn bedoelde informatie-, monitoring- en handhavingssysteem, overeenkomstig Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁷.

- 3. Indien dit nodig is om redenen van efficiëntie kunnen de in lid 1 bedoelde afvalontvangst- en afvalverwerkingsplannen door twee of meer naburige havens in dezelfde regio samen worden opgesteld, met passende inbreng van elke haven, mits de behoefte aan havenontvangst-voorzieningen en de beschikbaarheid daarvan voor elke haven apart worden vermeld.
- 4. De lidstaten evalueren het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan, keuren het goed, en zorgen ervoor dat het ten minste om de vijf jaar¹⁸ nadat het is goedgekeurd of opnieuw is goedgekeurd, en na significante veranderingen in de exploitatie van de haven opnieuw wordt goedgekeurd. Onder significante veranderingen worden onder meer, maar niet uitsluitend, verstaan: structurele veranderingen in het verkeer naar de haven, de ontwikkeling van nieuwe infrastructuur, wijzigingen in de vraag naar en terbeschikkingstelling van havenontvangst-voorzieningen, en nieuwe technieken om afval aan boord te behandelen.

De lidstaten zien erop toe dat de haven het afvalontvangst- en -verwerkingsplan uitvoert. Indien gedurende deze periode van vijf jaar geen significante veranderingen hebben plaatsgevonden, kan de hernieuwde goedkeuring bestaan in een validering van de bestaande plannen.

- 5. [...]

¹⁷ Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart en tot intrekking van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad (PB L 208 van 5.8.2002, blz. 10).

¹⁸ MT: 3 jaar.

DEEL 3
AFGIFTE VAN SCHEEPSAFVAL

Artikel 6

Voorafgaande aanmelding van afval

1. De exploitant, agent of kapitein van een schip dat onder Richtlijn 2002/59/EG valt en op weg is naar een haven in de Unie, vult het formulier in bijlage 2 bij deze richtlijn waarheidsgetrouw en nauwkeurig in en deelt die informatie mee aan de autoriteit of instantie die voor dat doel is aangewezen door de lidstaat waarin die haven is gelegen:
 - a) ten minste 24 uur vóór aankomst, indien de aanloophaven bekend is; of
 - b) zodra de aanloophaven bekend is, indien die informatie minder dan 24 uur vóór aankomst beschikbaar is; of
 - c) uiterlijk bij vertrek uit de vorige haven, indien de duur van de reis minder dan 24 uur bedraagt.
2. De in dit artikel, lid 1, bedoelde informatie wordt elektronisch gemeld in het gedeelte van het in artikel 14 van deze richtlijn bedoelde informatie-, monitoring- en handhavingssysteem, overeenkomstig Richtlijn 2002/59/EU en Richtlijn 2010/65/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁹.
3. De in lid 1 bedoelde informatie blijft ten minste tot de volgende aanloophaven beschikbaar aan boord, bij voorkeur in elektronisch formaat, en wordt desgevraagd ter beschikking gesteld van de relevante instanties van de lidstaten.
4. De lidstaten zien erop toe dat de overeenkomstig dit artikel gemelde informatie onverwijld wordt onderzocht en uitgewisseld met de bevoegde handhavingsinstanties.

¹⁹ Richtlijn 2010/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG (PB L 283 van 29.10.2010, blz. 1).

Artikel 7

Afgifte van scheepsafval

1. De kapitein van een schip dat een haven in de Unie aandoet, geeft alvorens de haven te verlaten al zijn aan boord meegevoerde afval af aan een havenontvangstvoorziening overeenkomstig de toepasselijke lozingsnormen van het Marpol-verdrag.
- 2²⁰. Bij de afgifte vult de exploitant van de havenontvangstvoorziening of de autoriteit van de haven waar het afval werd afgegeven, het formulier van bijlage 3 waarheidsgetrouw en nauwkeurig in en zorgt hij er zonder onnodige vertraging voor dat aan het schip een afvalontvangstbewijs wordt verstrekt.

Het voorschrift van de eerste alinea geldt niet voor **kleine** havens met onbemande voorzieningen of [...] veraf gelegen havens [...], mits de lidstaat waarin die havens zijn gelegen, deze havens elektronisch heeft gemeld in het gedeelte van het in artikel 14 van deze richtlijn bedoelde informatie-, monitoring- en handhavingssysteem.

3. De exploitant, agent of kapitein van een schip dat onder Richtlijn 2002/59/EG valt, meldt de informatie uit het afvalontvangstbewijs vóór vertrek of zodra deze informatie is ontvangen, elektronisch in het gedeelte van het in artikel 14 van deze richtlijn bedoelde informatie-, monitoring- en handhavingssysteem, overeenkomstig Richtlijn 2002/59/EU en Richtlijn 2010/65/EU.

De in dit lid bedoelde informatie uit het afvalontvangstbewijs is samen met het passende oliejournaal, ladingjournaal, afvalstoffenjournaal of afvalbeheersplan beschikbaar aan boord en wordt op verzoek ter beschikking gesteld aan de instanties van de lidstaten.

4. [...]
5. Onverminderd lid 1 mag een schip doorvaren naar de volgende aanloophaven zonder zijn afval af te geven, indien:

²⁰ FR: verplichting beperken tot afgifte van een ontvangstbewijs voor schepen van meer dan 45 meter.

- a) uit de overeenkomstig de bijlagen 2 en 3 verstrekte informatie blijkt dat er aan boord van het schip voldoende specifieke opslagcapaciteit is voor alle afval dat zich al aan boord bevindt en het afval dat zal ontstaan tijdens de geplande reis van het schip naar de volgende aanloophaven; [...]
 - (aa) uit de informatie aan boord van schepen die buiten de werkingssfeer van Richtlijn 2002/59/EG vallen blijkt dat er aan boord van het schip voldoende specifieke opslagcapaciteit is voor alle afval dat zich al aan boord bevindt en het afval dat zal ontstaan tijdens de geplande reis van het schip naar de volgende aanloophaven; of
 - b) het schip minder dan 24 uur voor anker gaat of in slechte weersomstandigheden, mits de ankerplaats niet overeenkomstig artikel 3 buiten het toepassingsgebied ten aanzien van havens valt.
6. Om te garanderen dat de vrijstelling op basis van voldoende specifieke opslagcapaciteit aan boord wordt toegekend op basis van uniforme voorwaarden, worden aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden toegekend om vast te stellen welke methoden moeten worden gebruikt om deze capaciteit te berekenen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 20, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.
7. Indien het niet mogelijk is om op basis van de beschikbare informatie, inclusief informatie die elektronisch beschikbaar is in het in artikel 14 van deze richtlijn bedoelde informatie-, monitoring- en handhavingssysteem of in GISIS is gemeld, vast te stellen of er in de volgende aanloophaven toereikende havenontvangstvoorzieningen beschikbaar zijn, of als deze haven niet bekend is, verplicht de lidstaat het schip om al zijn afval dat niet adequaat in ontvangst genomen of behandeld kan worden in de volgende aanloophaven, vóór vertrek af te geven.
8. Lid 5 doet geen afbreuk aan eventuele strengere voorschriften voor schepen die overeenkomstig het internationale recht zijn vastgesteld.

Kostendekkingssystemen

1. De lidstaten zien erop toe dat de kosten van de exploitatie van havenontvangstvoorzieningen voor de ontvangst en verwerking van scheepsafval, met uitzondering van ladingresiduen, worden gedekt door inning van een heffing van schepen. De lidstaten mogen toestaan dat de kostendekking wordt aangevuld met alternatieve financieringsstelsels, zoals inkomsten uit afvalbeheerregelingen en -middelen, indien toepasselijk. [...]

1a²². Om uniforme voorwaarden te waarborgen voor de implementatie van de kosten-dekkingssystemen op grond van lid 1, stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast om de categorieën van kosten en netto-inkomsten in verband met de exploitatie en het beheer van havenontvangstvoorzieningen te bepalen op basis van een beoordeling van de volgende elementen:

- a) directe exploitatiekosten die ontstaan bij de feitelijke afgifte van scheepsafval;**
- b) indirecte administratieve kosten die voortvloeien uit het beheer van het systeem in de haven; en**
- c) netto-opbrengsten uit alternatieve financieringsregelingen, waaronder regelingen voor afvalbeheer en beschikbare nationale of regionale financiering.**

Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 20, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure. De eerste van die uitvoeringshandelingen wordt uiterlijk [PB: voeg datum van inwerkingtreding + 12 maanden toe] vastgesteld.

2. De kostendekkingssystemen mogen schepen er niet toe aanzetten hun afval in zee te lozen. Daartoe passen de lidstaten de volgende beginselen toe bij het ontwerp en de toepassing van de kostendekkingssystemen in havens:

²¹ DE en EL: algemeen studievoorbehoud.

²² Commissie: voorbehoud.

- a) schepen betalen een indirecte heffing, ongeacht of ze afval afgeven aan een haven-ontvangstvoorziening of niet;
 - b) de indirecte heffing dekt de indirecte administratieve kosten en een aanzienlijk gedeelte van de directe exploitatiekosten [...]. Het aanzienlijke gedeelte van de directe exploitatiekosten bedraagt minstens 30 % van de totale directe kosten voor de werkelijke afgifte van het afval tijdens het voorgaande jaar;
 - c) om de afgifte van afval in de zin van bijlage V bij het Marpol-verdrag met uitzondering van ladingresiduen zo veel mogelijk te stimuleren, wordt voor dit afval geen directe heffing aangerekend, teneinde te zorgen voor een recht van afgifte zonder extra kosten op basis van het afgegeven afvalvolume, behalve indien dit de maximale specifieke opslagcapaciteit als vermeld in het in bijlage 2 bij deze Richtlijn genoemde formulier, te boven gaat²³. Passief opgevist afval valt ook onder deze regeling, inclusief het recht van afgifte;
 - ca) teneinde te voorkomen dat de kosten van de inzameling en verwerking van passief opgevist afval uitsluitend door havengebruikers worden gedragen, kunnen lidstaten besluiten deze kosten volledig te dekken met de inkomsten uit alternatieve financierings**regelingen, waaronder regelingen voor afvalbeheer en beschikbare nationale of regionale financiering** [...];
 - d) **de** indirecte heffing heeft geen betrekking op afval van uitlaatgasreinigingssystemen; de kosten daarvan worden in rekening gebracht op basis van de soort en hoeveelheid afval dat wordt afgegeven.
3. Het gedeelte van de kosten dat eventueel niet wordt gedekt door de onder b) vermelde heffing, wordt in rekening gebracht op basis van de feitelijk door het schip afgegeven soorten en hoeveelheden afval.
4. [...]
- 4a. De heffingen kunnen worden gedifferentieerd op grond van de volgende elementen:
- a) de categorie, het type en de grootte van het schip;

²³ Commissie: voorbehoud.

- b) [...]
- c) het verrichten van diensten buiten de normale werktijd aan schepen in de haven; **of**
- d) het gevaarlijke karakter van de afvalstoffen; [...]
- e) [...]

4b. De heffingen kunnen worden verlaagd op grond van de volgende elementen:

- a) het soort handel waarvoor het schip wordt gebruikt, in het bijzonder wanneer een schip voor de korte vaart wordt ingezet; of**
- b) uit het ontwerp, de apparatuur en de exploitatie van het schip blijkt dat het schip beperkte hoeveelheden afval produceert en zijn afval op duurzame en milieuvriendelijke wijze beheert.**

4c [...]. De Commissie stelt uiterlijk [*PB: datum van inwerkingtreding + 12 maanden*] bij wege van uitvoeringshandelingen criteria vast om te bepalen of een schip voldoet aan de voorschriften van punt **b**) van alinea **4b** met betrekking tot afvalbeheer aan boord. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 20, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

- 5. [...]
- 6. Teneinde te verzekeren dat de heffingen billijk, transparant en niet-discriminerend zijn en de kosten van de ter beschikking gestelde en, voor zover van toepassing, gebruikte voorzieningen en diensten weerspiegelen, worden de bedragen ervan en de grondslag waarop ze zijn berekend aan de havengebruikers meegedeeld.

Artikel 9
Vrijstellingen

1. De lidstaten mogen een schip dat hun havens aandoet, vrijstellen van de verplichtingen van de artikelen 6, 7, lid 1, en 8 mits voldoende is aangetoond dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) het schip neemt deel aan geregeld verkeer en doet frequent en regelmatig havens aan;
 - b) er is een regeling getroffen om te garanderen dat het afval wordt afgegeven en de heffingen worden betaald in een haven die op de route van het schip ligt; en
 - c) het bestaan van de onder b) bedoelde regeling wordt aangetoond door een ondertekende overeenkomst met een haven of een afvalbedrijf, door ontvangstbewijzen voor de afgifte van afval, en door de bevestiging dat deze regeling is gemeld aan alle havens op de route van het schip en aanvaard door de haven waar de afgifte en de betaling plaatsvinden. [...] ²⁴²⁵²⁶.
2. Indien de vrijstelling wordt toegekend, geeft de lidstaat waarin de haven is gelegen, een vrijstellingscertificaat af op basis van het formaat in bijlage 5, waarmee wordt bevestigd dat het schip voldoet aan de noodzakelijke voorwaarden en voorschriften voor de toepassing van de vrijstelling en waarin de duur van de vrijstelling is vermeld.
3. De lidstaten rapporteren de informatie op het vrijstellingscertificaat elektronisch in het in artikel 14 van deze richtlijn bedoelde gedeelte van het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem, overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 2002/59/EG.

²⁴ NL: het volgende punt d) toevoegen: "ondanks de verleende vrijstelling in de haven van vertrek vaart een schip niet door naar de volgende aanloophaven indien er niet voldoende specifieke opslagcapaciteit beschikbaar is voor alle afval dat al aan boord is of tijdens de voorgenomen reis van het schip tot de volgende aanloophaven zal ontstaan.".

²⁵ Commissie: voorbehoud.

²⁶ ES, FI: voorbehoud.

4. De lidstaten zien erop toe dat de regelingen voor afgifte en betaling die gelden voor de vrijgestelde schepen die hun havens aandoen, doeltreffend worden gemonitord en gehandhaafd.

DEEL 4: HANDHAVING

Artikel 10

Inspecties

De lidstaten zien erop toe dat elk schip geïnspecteerd kan worden om na te gaan of het voldoet aan de eisen van deze richtlijn.

Artikel 11

Inspecties in het kader van havenstaatcontrole

[...]

Artikel 12

Inspecties buiten het kader van havenstaatcontrole

[...]

Artikel 12 bis

Inspectieverplichtingen

1. De lidstaten voeren inspecties van schepen die hun havens aandoen, uit op ten minste 10% van het totale aantal afzonderlijke schepen dat jaarlijks een haven in de lidstaat aandoet. Het totale aantal afzonderlijke schepen dat een haven in een lidstaat aandoet, wordt berekend als het gemiddelde aantal afzonderlijke schepen over de drie voorgaande jaren, zoals gemeld via het in artikel 13 bedoelde informatie-, monitoring- en handhavingssysteem.
2. [...]

3. De lidstaten voldoen aan het aantal in de lid [...] 1 [...] bedoelde inspecties door schepen te selecteren op basis van het risicogebaseerde selectiemechanisme van de Unie. Met het oog op harmonisering van de inspecties en uniforme voorwaarden voor de selectie van schepen die worden geïnspecteerd, worden aan de Commissie overeenkomstig de in artikel 19, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure uitvoeringsbevoegdheden toegekend ter bepaling van de beginselen en elementen van een risicogebaseerd selectiemechanisme van de Unie.

Bij de selectie van te inspecteren schepen besteden de lidstaten bijzondere aandacht aan:

- a) schepen die niet aan de aanmeldingsvoorschriften van de artikelen 6 en 7 hebben voldaan;
- b) schepen waarbij het onderzoek van de overeenkomstig de artikelen 6, 7 en 9 aangemelde informatie andere redenen heeft opgeleverd om aan te nemen dat het schip niet aan deze richtlijn voldoet.

4. [...]

5. De lidstaten stellen procedures vast voor de inspectie van schepen die buiten het toepassingsgebied van Richtlijn 2002/59/EG vallen om ervoor te zorgen dat, **voor zover praktisch uitvoerbaar**, de bepalingen van deze richtlijn worden nageleefd.
6. Als de bevoegde autoriteit van een lidstaat niet tevreden is met de resultaten van de inspectie, ziet zij erop toe dat het schip de haven niet verlaat tot het zijn afval heeft afgegeven aan een havenontvangstvoorziening, zoals bepaald in artikel 7, onverminderd de toepassing van de in artikel 16 bedoelde sancties.

Artikel 13

Informatie-, monitoring- en handhavingssysteem

De tenuitvoerlegging en handhaving van deze richtlijn worden vergemakkelijkt door de elektronische rapportering en informatie-uitwisseling tussen lidstaten overeenkomstig de artikelen 14 en 15.

Artikel 14

Rapportering en informatie-uitwisseling

1. De rapportering en de informatie-uitwisseling worden gebaseerd op het in artikel 22 bis, lid 3, en bijlage III bij Richtlijn 2002/59/EG bedoelde systeem voor de uitwisseling van maritieme informatie van de Unie (SafeSeaNet).
2. De lidstaten zien erop toe dat de volgende gegevens elektronisch en binnen een redelijke termijn worden gerapporteerd overeenkomstig Richtlijn 2010/65/EU²⁷:
 - a) informatie over de werkelijke aankomst- en vertrektijd van elk onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2002/59/EG vallend schip dat een EU-haven aandoet, samen met een identificatiecode van de desbetreffende haven;
 - b) de informatie op de afvalaanmelding in bijlage 2;
 - c) de informatie op het afvalontvangstbewijs in bijlage 3;
 - d) de informatie op het vrijstellingscertificaat in bijlage 5.
3. [...]
4. De lidstaten zien erop toe dat de in artikel 5, lid 2, vermelde informatie langs elektronische weg beschikbaar wordt gesteld aan SafeSeaNet.

²⁷ FR: voorbehoud ten aanzien van de herziening van Richtlijn 2010/65, in afwachting van de analyse van de voorgestelde tekst van de herziening (artikelen 14 en 15).

Artikel 15

Registratie van inspecties

1. De Commissie zorgt voor het ontwikkelen, onderhouden en bijwerken van een inspectie-databank waarop alle lidstaten zijn aangesloten en waarin alle informatie is opgeslagen die nodig is voor de toepassing van het bij deze richtlijn ingestelde inspectiesysteem. Deze databank wordt opgezet op basis van de in artikel 24 van Richtlijn 2009/16/EG bedoelde inspectiedatabank en dient over soortgelijke functies te beschikken.
2. De lidstaten zien erop toe dat de informatie over inspecties in het kader van deze richtlijn, met inbegrip van informatie over gevallen van niet-naleving en uitvaarverboden, onverwijld wordt doorgestuurd naar de inspectiedatabank zodra het inspectieverslag is voltooid, het uitvaarverbod is opgeheven of een vrijstelling is toegekend.
3. [...]
4. De Commissie ziet erop toe dat alle relevante door de lidstaten gerapporteerde gegevens in de inspectiedatabank kunnen worden opgevraagd met het oog op de monitoring van de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. De Commissie ziet er tevens op toe dat de inspectiedatabank informatie aanlevert voor het risicogebaseerde selectiemechanisme van de Unie.
5. De lidstaten hebben te allen tijde toegang tot de opgeslagen informatie.

Artikel 16

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en treffen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat zij worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

DEEL 5: SLOTBEPALINGEN

Artikel 17

Uitwisseling van ervaringen

De Commissie zorgt ervoor dat nationale autoriteiten en deskundigen van de lidstaten, met inbegrip van deskundigen uit de privésector, ervaringen kunnen uitwisselen over de toepassing van deze richtlijn in havens in de Unie.

Artikel 18

Wijzigingsprocedure

1. De Commissie is bevoegd om, overeenkomstig artikel 19, gedelegeerde handelingen vast te stellen om de bijlagen bij deze richtlijn en de verwijzingen naar IMO-instrumenten te wijzigen, teneinde ze in overeenstemming te brengen met de wetgeving van de Unie of om rekening te houden met ontwikkelingen op het internationale niveau, en met name binnen de IMO.
2. De Commissie kan tevens door middel van gedelegeerde handelingen de bijlagen **2, 3 en 5**²⁸ bij deze richtlijn wijzigen als dit nodig is om de bij deze richtlijn vastgestelde tenuitvoerleggings- en monitoringregelingen te verbeteren, met name de regelingen van de artikelen 6, 7 en 9, teneinde te garanderen dat de aanmelding en de afgifte van afval effectief plaatsvinden en de vrijstellingen correct worden toegepast.
- 3²⁹. In uitzonderlijke omstandigheden, en indien terdege gemotiveerd door een adequate analyse door de Commissie en ter voorkoming van een ernstige en onaanvaardbare dreiging voor de maritieme veiligheid, de gezondheid, het leven of de werkomstandigheden aan boord of het mariene milieu, dan wel ter voorkoming van een onverenigbaarheid met de maritieme wetgeving van de Unie, is de Commissie bevoegd om overeenkomstig artikel 19 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze richtlijn in die zin te wijzigen dat een wijziging van het Marpol-verdrag in het kader van deze richtlijn niet wordt toegepast.

²⁸ Commissie: voorbehoud bij schrapping bijlagen 1 en 4.

²⁹ BE, DE, IT, MT, NL: voorbehoud.

4. De in dit artikel bedoelde gedelegeerde handelingen worden uiterlijk drie maanden vóór het verstrijken van de internationaal vastgestelde periode voor stilzwijgende goedkeuring van de betrokken wijziging of de beoogde datum van inwerkingtreding van die wijziging vastgesteld.

In de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van een dergelijke gedelegeerde handeling nemen de lidstaten geen initiatieven om die wijziging op te nemen in hun nationale wetgeving of om de wijziging van het betrokken internationaal instrument toe te passen.

Artikel 19

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

- 1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
1. De in artikel 18, leden 1, 2 en 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van [*de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn*]. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
2. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de leden 1, 2 en 3 van artikel 18 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
- 2 bis. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.

3. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
4. Een overeenkomstig artikel 18, leden 1, 2 en 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement en de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 20

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad³⁰ ingestelde Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS). Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 21

Wijzigingen van Richtlijn 2009/16/EU

[...]

³⁰ Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende de oprichting van het Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) en houdende wijziging van de verordeningen op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (PB L 324 van 29.11.2002, blz. 1).

Artikel 22

Wijziging van Richtlijn 2010/65/EU

Richtlijn 2010/65/EU wordt als volgt gewijzigd:

Punt 4, onder A, van de bijlage wordt als volgt gewijzigd:

"4. Aanmelding van scheepsafval, met inbegrip van residuen

De artikelen 6, 7 en 9 van Richtlijn 201X/XX/EU van het Europees Parlement en de Raad".

Artikel 23

Intrekking

Richtlijn 2000/59/EG wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn.

Artikel 24

Evaluatie

De Commissie evalueert deze richtlijn en dient de resultaten van de evaluatie uiterlijk zeven jaar na [datum van inwerkingtreding] in bij het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 25

Omzetting

1. De lidstaten stellen uiterlijk [36 maanden na de inwerkingtreding] de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen, en maken deze bekend. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 26

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 27

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE 1

[...]

³¹ Commissie: voorbehoud bij schrapping van bijlagen 1 en 4.

[...]

BIJLAGE 2

STANDAARDFORMAAT VAN HET FORMULIER VOOR VOORAFGAANDE AANMELDING VAN AFVAL AAN HAVENONTVANGSTVOORZIENINGEN

Aanmelding van de afgifte van afval aan: (naam van de haven van bestemming, als bedoeld in artikel 6 van Richtlijn XXXX/XX/EU)

Dit formulier moet aan boord van het schip worden bewaard, samen met het passende oliejournaal, ladingjournaal of afvalstoffenjournaal, zoals vereist uit hoofde van het Marpol-Verdrag.

1. INFORMATIE OVER HET SCHIP

1.1 Naam van het schip:	1.5 Eigenaar of reder:			
1.2 IMO-nummer:	1.6 Kencijfers of kenletters:			
	1.6a MMSI-nummer:			
1.3 Bruto tonnage:	1.7 Vlaggenstaat:			
1.4 Type schip:	Olietanker Ander vrachtschip	Chemicaliëntanker Passagiersschip	Bulkschip Ro-ro-schip	Containerschip Ander (specificeren)

2. INFORMATIE OVER DE HAVEN EN DE REIS

2.1 Naam van de locatie/terminal:	2.6 Laatste haven waar afval is afgegeven:
2.2 Datum en tijdstip van aankomst:	2.7 Datum van laatste afgifte:
2.3 Datum en tijdstip van vertrek:	2.8 Volgende haven van afgifte:
2.4 Laatste haven en land:	2.9 De persoon die dit formulier indient, is (indien het niet wordt ingediend door de kapitein):
2.5 Volgende haven en land (indien bekend):	

3. TYPE EN HOEEVEELHEID AFVAL EN OPSLAGCAPACITEIT³²

Soort	Af te geven afval (m ³)	Maximale specifieke opslagcapaciteit (3)	Hoeeveelheid afval die aan boord wordt gehouden (3)	Haven waar het resterende afval zal worden afgegeven	Geraamde hoeeveelheid afval dat zal ontstaan tijdens de aanmelding en de volgende aanloophaven (m ³)
Marpol Bijlage I - Olie					
Met olie verontreinigd ruimwater					
Oliehoudende residuen (slib)					
Oliehoudend tankspoelwater					
Verontreinigd ballastwater					
Aanslag en slib van het schoonmaken van tanks					
Ander (specificeren)					

³² SI: categorie voor "ander" afval.

Marpol Bijlage II - Schadelijke vloeistoffen³³					
Substantie van categorie X					
Substantie van categorie Y					
Substantie van categorie Z					
Andere substanties					
Marpol Bijlage IV - Afvalwater					
Marpol Bijlage V - Vuilnis					
A. Plastic					
B. Voedselresten					
C. Huishoudelijk afval (bv. papierproducten, vodden, glas, metaal, flessen, bestek, enz.)					
D. Gebruikte bak- en braadolie					
E. Verbrandingsas					
F. Operationeel afval					
G. Dierlijke karkassen					
H. Vistuig					
I. E-afval					
J. Ladingresiduen ³⁴ (schadelijk voor het mariene milieu)					
K. Ladingresiduen ³⁵ (niet-schadelijk voor het mariene milieu)					
Marpol Bijlage VI – Luchtverontreinigende stoffen					
Ozonafbrekende stoffen en uitrusting die dergelijke stoffen bevat ³⁶					
Residuen van uitlaatgasreiniging					

³³ De juiste vervoersnaam van de schadelijke vloeistof vermelden

³⁴ Ramingen toegestaan; de juiste vervoersnaam van de droge lading vermelden

³⁵ Ramingen toegestaan; de juiste vervoersnaam van de droge goederen vermelden

³⁶ Ten gevolge van normale onderhoudsactiviteiten aan boord

Ander afval dat niet onder Marpol valt					
Passief opgevist afval					

Opmerkingen

1. Deze informatie wordt gebruikt voor havenstaatcontrole en andere inspectiedoeleinden.
2. Dit formulier moet worden ingevuld, tenzij het schip is vrijgesteld overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn XXXX/XXXX/EU

BIJLAGE 3

STANDAARDFORMAAT VAN HET ONTVANGSTBEWIJS VOOR DE AFGIFTE VAN AFVAL

De aangewezen vertegenwoordiger van de exploitant van de ontvangstvoorziening geeft het volgende formulier af aan de kapitein van een schip dat afval heeft afgegeven overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn XXXX/XX/EU.

Dit formulier moet aan boord van het schip worden bewaard, samen met het passende oliejournaal, ladingjournaal of afvalstoffenjournaal, zoals vereist uit hoofde van het Marpol-verdrag.

1. INFORMATIE OVER DE ONTVANGSTVOORZIENING EN DE HAVEN

1.1.	Naam van de locatie/terminal:
1.2.	Exploitant van de havenontvangstvoorziening
1.3.	Exploitant(en) van de verwerkingsinstallatie, indien verschillend van hierboven:
1.4.	Datum en tijdstip van de afgifte van afval aan:

2. INFORMATIE OVER HET SCHIP

2.1.	Naam van het schip:	2.5.	Eigenaar of reder:
2.2.	IMO-nummer:	2.6.	Kencijfers of kenletters: MMSI-nummer:
2.3.	Bruto tonnage:	2.7.	Vlaggenstaat:
2.4.	Type schip: ☐ Olietanker ☐ Chemicaliëntanker ☐ Bulkschip ☐ Containerschip ☐ Ander vrachtschip ☐ Passagiersschip ☐ Ro-ro-schip ☐ Ander (specificeren)		

3. TYPE EN HOEEVEELHEID ONTVANGEN AFVAL³⁷

Marpol Bijlage I - Olie	Hoeveelheid (m ³)		Marpol Bijlage V - Vuilnis	Hoeveelheid (m ³)
Met olie verontreinigd ruimwater			A. Plastic	
Oliehoudende residuen (slib)			B. Voedselresten	
Oliehoudend tankspoelwater			C. Huishoudelijk afval (bv. papierproducten, vodden, glas, metaal, flessen, bestek, enz.)	
Verontreinigd ballastwater			D. Gebruikte bak- en braadolie	
Aanslag en slib van het schoonmaken van tanks			E. Verbrandingsas	
Ander (specificeren)			F. Operationeel afval	

³⁷ SI: categorie voor "ander" afval.

Marpol Bijlage II - Schadelijke vloeistoffen	Hoeveelheid (m³)/Naam⁵		G. Dierlijke karkassen	
Substantie van categorie X			H. Vistuig	
Substantie van categorie Y			I. E-afval	
			J. Ladingresiduen ⁶ (schadelijk voor het mariene milieu)	
			K. Ladingresiduen ⁶ (niet schadelijk voor het mariene milieu)	
			Marpol Bijlage VI – Luchtverontreinigende stoffen	Hoeveelheid (m³)
Substantie van categorie Z			Ozonafbrekende stoffen en uitrusting die dergelijke stoffen bevat	
Andere substantie			Residuen van uitlaatgasreiniging	
Marpol Bijlage IV - Afvalwater	Hoeveelheid (m³)		Ander afval dat niet onder Marpol valt	Hoeveelheid (m³)
			Passief opgevist afval	

Namens de havenfaciliteit bevestig ik dat de bovenstaande afvalstoffen en residuen zijn afgegeven.

Handtekening: Volledige naam en stempel van de onderneming:

⁵ De juiste vervoersnaam van de schadelijke vloeistof vermelden

⁶ De juiste vervoersnaam van de droge lading vermelden

BIJLAGE 4

[...]

[...]

BIJLAGE 5

Vrijstellingscertificaat

**VRIJSTELLINGSCERTIFICAAT ZOALS BEDOELD IN ARTIKEL 9 MET
BETREKKING TOT DE EISEN VAN DE ARTIKELEN 6,
7 EN 8 VAN RICHTLIJN XXXX/XX/EU
IN DE HAVEN[S] *[NAAM VAN DE HAVEN]* IN *[LIDSTAAT]*¹**

Naam van het schip Kencijfers of kenletters

Vlaggenstaat

[naam van het schip] [IMO-nummer]

[naam van de vlaggenstaat]

voert geregelde diensten uit, waarbij frequent en regelmatig havens worden aangedaan in *[naam van de lidstaat]* volgens een dienstregeling of een vooraf vastgestelde route:

[]

en doet deze havens minstens één keer om de twee weken aan:

[]

en heeft een regeling opgesteld om de betaling van de heffing en de afgifte van afval te garanderen aan de haven of aan een derde partij in de haven van:

[]

en is derhalve vrijgesteld in overeenstemming met *[artikel in de nationale wetgeving van het land]*, van de voorschriften inzake:

- ☐ verplichte afgifte van scheepsafval,
- ☐ de voorafgaande aanmelding van afval, en
- ☐ de betaling van de verplichte heffing, in de volgende haven (s):

¹ Schrappen indien niet van toepassing.

[...]

[]

Dit certificaat is geldig tot [*datum*], tenzij de redenen voor de afgifte van het certificaat vóór die datum zijn gewijzigd.

Plaats en datum

.....
Naam/namen

Functie
